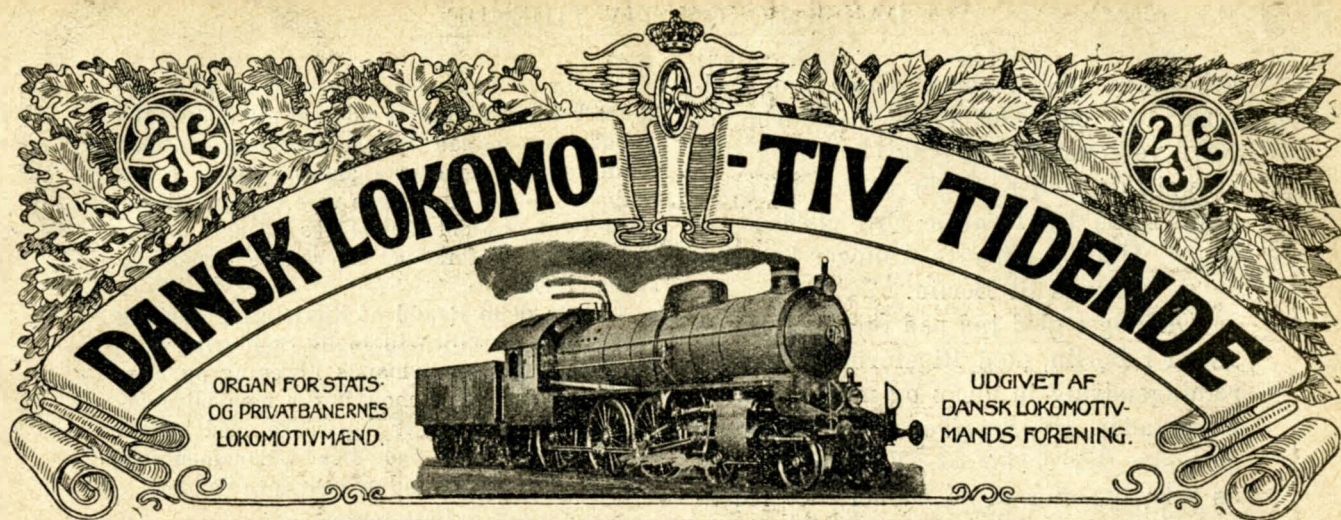

21. Aarg. Nr. 22.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN

16. November 1921.

PAA BESØG HOS VORE SYDLIGE VENNER

Allerede i Begyndelsen af 1920, da Indsamlingen til de østrigske Lokomotivmænd startedes, knyttede vor Organisation en Forbindelse med Broderorganisationen i Østrig. Meget snart derefter kom en lignende Forbindelse i Stand med det tyske Rigsforbund af Lokomotivførere. Ved vort Delegeretmøde i Aar havde vi da ogsaa den Glæde og Ære blandt vore Gæster at se det tyske Rigsforbunds Næstformand Hr. *Scharfschwerdt*, ligesom hjertelige Skrivelser og Telegrammer gav Udtryk for vore østrigske Kollegers Følelser for vor Organisations Frengang og Arbejde. I Artikler i det tyske og det østrigske Fagblad blev danske Lokomotivmænds Organisationer omtalt paa meget ærefuld Maade, og vi modtog indtrængende Anmodninger om at sende Repræsentanter til Berlin og Wien, for at man kunde faa Løjlighed til at hilse paa os.

I vor Hovedbestyrelse var man paa det Rene med, at et Besøg i Wien vilde være i høj Grad ønskeligt og nyttigt. Adskillige Tusinder af danske Kroner havde vor Organisation i Løbet af det sidste Aar sendt til Lokomotivmændenes Kontor i Wien, og det havde derfor en Betydning — navnlig

da der stadig fremkom Bønner om yderligere Hjælp fra Sammenslutningen i Østrig — ved Selvsyn at erfare, dels hvorledes Forholdene var dernede, dels hvorledes man havde anvendt de tilstillede Beløb.

Hovedbestyrelsen besluttede da at sende en Repræsentation, hvoriblandt Under tegnede, til Wien for nærmere at undersøge Forholdene og muligt drøfte, hvorledes et nærmere Samarbejde kunde etableres. Samtidig skulde vi aflægge Besøg i Berlin for med vore tyske Kammerater nærmere at drøfte et Forslag om Samarbejde, som det tyske Rigsforbund i Maj Maaned havde tilstillet vor Organisation.

Efter at de nødvendige Pasvisum var erhvervet — de blev af de respektive Generalkonsulater givet med stor Imødekommehed og Hurtighed — fandt Afrejsen Sted den 15. Oktober. Vi havde forinden underrettet Berlin og Wien om vor Ankomst.

Lad det straks blive sagt, at Turen blev lige saa lærerig og interessant som fornøjelig. Allerede ved vor Ankomst til Warnemünde mødte vi det første Bevis paa den hjerteligste Venlighed, som vi overalt paa vor Rejse gennem Tyskland og Østrig var Genstand for. En Deputation bestaaende af 4 uniformerede Lokomotivførere med en høj og kraftig Skik-

kelse, Lokomotivfører *P. Olms* som Ordfører bød os i det tyske Rigsforbunds Navn velkommen paa tysk Grund og stillede sig og sine Kolleger til vor Disposition. Hans hjertevarme Ord glædede os meget. Han og hans tre Kolleger ledsagede os halvvejs til Berlin.

Da Toget gled ind paa Stettiner Banegaard i Berlin, stod Rigsforbundets Forretningsudvalg in pleno og modtog os. — Formanden, Hr. *Sperlbaum*, præsenterede de tyske Herrer for os. Vi præsenterede os selv, og efter at de Damer, der ledsagede os, havde faaet nogle pragtfulde Blomsterbuketter overrakt, gav Hr. *Sperlbaum* mig følgende paa Dansk affattet Velkomsthilsen:

Ærede Kolleger i Dansk Lokomotivmands Forening.

Med stor Tilfredshed og i særlig Glæde rækker vi Dem ved Deres Ankomst til Berlin Haanden.

De er kommen efter vor Indbydelse fra Foråret for at besvare vor Næstformands Besøg, for at lære vore Forhold og vort fagmæssige Arbejde at kende og derigennem paany besegle det venskabelige Forhold, der hersker mellem dansk og tysk Lokomotivpersonale.

Den Modtagelse, vor Kollega *Scharfschwordt* for seks Maaneder siden fandt i Deres Kreds i Anledning af Delegeretmødet i Teknologisk Institut i København, og det forudgaaende i mange Maaneder varende kollegiale og uforstyrrede Samarbejde mellem danske og tyske Lokomotivførere paa Maskinerne mellem Paddeshorg og Vamdrup beviste os paany, at der er noget særligt ved en Lokomotivførers Virksomhed, hvor det end er paa Jorden. De samme Faser, de samme Fagvanskeligheder og de samme Vanskeligheder fra Vinds og Vejrs Side rammer Lokomotivføreren paa Danmarks og Tysklands Skinneveje lige saa haardt som alle andre Steder paa Jorden. Derfor er det ganske selvfølgelig, at vi Lokomotivførere, hvor som helst vi mødes, ser hinanden i Øjet med en stærkere Følelse af gensidig Agtelse og Venskab end det ellers er almindeligt mellem Kolleger af andre Fag.

Med Uret i Haanden, med den ubændige, men os lydige Kraf i vore Maskiner, kæmper vi mod de samme Naturmagter og har næsten overalt den samme Mangel paa Forstaaelse fra Menneskenes Side og de samme Bekymringer at lide under.

Derfor er Lokomotivpersonalet fremfor alle andre berettiget til at se ud over sit eget Lands Grænser og indgaa Venskabsforbindelser med Broderorganisationerne i andre Lande. I Bevistheden herom har begge vore Organisationer og deres Repræsentanter straks og uden mange Ord fundet og forstaaet hverandre i gensidig kollegial Tillid.

Gid da dette Baand af hjertelig og oprigtig Forstaaelse og Viljen til faglig Solidaritet mellem Dansk Lokomotivmands Forening og Forbundet af tyske Lokomotivførere maa blive fastere og fastere. Det er det Ønske, med hvilket vi herved ønsker at byde Dem velkommen som Gæster i vort Fædreland og som vore Venner.

Bestyrelsen

for Forbundet af Tyske Lokomotivførere.

H. Sperrbaum, I Vorsitzender.

O. Scharfschwordt, II Vorsitzender.

I Biler gik det derefter til vore Hoteller. Vi gjorde os lidt i Stand — efter en Rejse er det jo tiltrængt —, og vi samledes saa med de tyske Herrer til et lille Aftensmaaltid.

Søndagen den 10. blev vi i Berlin for at træffe nærmere Aftale om de Forhandlinger, der ved vor Tilbagekomst fra Wien skulde paabegyndes. Iøvrigt brugte vi Dagen til at bese forskellige Seværdigheder. Berlin rummer jo nogle Stykker af dem, bl. a. blev den preussiske Landdag forevist os af Repræsentanten for Breslau, Landdagsmand Lokomotivfører Neumann. Om Aftenen var vi Forbundets Gæster i det berømte Wintergarten.

Mandag Morgen gik Turen sydpaa mod München. Blandt de forskellige Oplevelser, denne Jernbanerejse bød paa, var følgende, der gav os Lejlighed til at konstatere, at de tyske Eksprestog ogsaa kan blive stillet overfor de selv samme Vanskeligheder, som vi her hjemme undertiden kender og føler. Et Stykke inde i Bayern holdt vi pludselig ved en Station, hvor vi efter Køreplanen ikke skulde holde, og da Opholdet trak ud, blev vi efterhaanden interesseret i at faa Aarsagen at vide. Og med Følelser, der baade rummer en vis Deltagelse og foranledigede spøgefulde Bemærkninger, erfarede vi, at vi var kørt i Staa paa Grund af

Dampmangel. — »Det er de forbandede preussiske Maskiner, vi nu maa køre med!« hørte vi Lokomotivføreren sige til Stationsforstanderen. (Efter Revolutionen er de forskellige Forbundsstaters Forvaltning underlagt et Centralstyre, og der er ikke mere noget, der hedder »de bayerske Jernbaner«, det er overalt de »tyske Rigsbaner«; deraf kommer det, at preussiske Lokomotiver kører i Bayern og omvendt bayerske Lokomotiver i Preussen. Om det ene Lands Lokomotiver løvrigt er bedre end det andets faar løvrigt staa hen, det er jo heller ikke det, det kommer an paa. Lokalpatriotismen tænker ikke sagligt. Efter et Ophold paa ca. 20 Minutter gik det i alt Fald videre, og omsider kom vi til München.

Den Modtagelse, vi fik i München, var overordentlig hjertelig. Det tyske Rigsforbunds Ledelse i Berlin havde underrettet Bayrerne om vor Ankomst, og en Deputation af Lokomotivførere, der medbragte Blomster til Damerne, bød os velkommen i Bayerns Hovedstad. Smukt og stilfuldt!

Vort Ophold i München varede en Dags Tid, og paa alle Maader søgte man at gøre vort Ophold interessant og fornøjeligt. Bayrerne er med Rette glade for og stolte af deres By. I München vil enhver Dansk hurtigt føle sig tilpas. Vi var om Aftenen de bayerske Lokomotivmænds Gæster ved en festlig Teaterforestilling.

Efter en kort Nattesøvn forlod vi München med et tidligt Morgentog. Trods den foregaaende Dags Strabadser og trods kort Nattesøvn stillede her i den graa Morgen vore elskværdige Værter for at sige os Farvel. Særlig vil jeg sende en venlig Tanke til en ung, indtagende Dame, Fru Gross. Denne Dame, en ung bayersk Lokomotivmands Hustru — hendes Mand studerer for Tiden Nationaløkonomi i Berlin, sendt dertil af sine Kolleger, sin Organisation — var os danske Lokomotivmænd og vore Damer den mest omhyggelige og opmærksomme Værtinde, man kan tænke sig; lige til sidste Minut var

hun ivrig for paa enhver Maade at gøre os Rejsen saa bekve msom mulig. Med et ægte, hjertevarmt »paa Gensyn« bød vore Værter os Farvel, da vi dampede mod Salzburg, hvor den første Forhandling med østrigske Repræsentante rventede os.

Rich. Lillie.

TJENESTEMANDSLOVEN

Torsdag den 8. November fremsatte Statsministeren følgende Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

§ 1.

§ 12 Stk. 2. Ordene »Forskellen mellem sin egen Stillings og den højere Stillings Grundløn« rettes til »Forskellen mellem den ham i hans egen Stilling tilføjede Grundløn med Alderstillæg og det Beløb, han i Grundløn og Alderstillæg vilde oppebære ved en Udnævnelse i den højere Stilling,« og i Stykkets Slutning tilføjes: »Ferie og Sygdom indenfor Funktionstiden medregnes ikke ved Godtgørelsens Beregning«.

§ 12 Stk. 4. »eller særlige Godtgørelser, saasom Natpønge, Overarbejdspenge o. l.« udgaar.

Som nyt Stk. 6 indsættes:

»Stk. 6. Vederlag efter nærværende Paragraf vil kun kunne ydes, hvor der foreligger Funktion i en normeret Stilling, dog at der af vedkommende Minister, efter at Sagen har været forelagt Lønningsraadet til Udtalelse, vil kunne fastsættes Undtagelser herfra for Stillinger udenfor Administrationskontorer«.

I Slutningen af Stk. 5 tilføjes », jfr. Kapitlerne 4, 5 og 6.«

§ 2.

I § 13 ændres Overskriften til »Om Ferie, Orlov og Sygdom«, og som nyt Stk. 5 tilføjes:

»Stk. 5. Ved et af Finansministeren efter Udtalelse af Lønningsraadet udstedt Reglement vil der kunne fastsættes Regler, hvorefter der under langvarig og gentagen Sygemelding indtræder en Begrænsning af Lønningen samt gives Vejledning i Henseende til det Tidspunkt, da Afskedi-

gelse af en sygemeldt Tjenestemand bør finde Sted.«

§ 3.

I § 33 Stk. 1. rettes »4 pCt. p. a.« til »2 pCt. halvårlig, beregnet af det ved Udgangen af hvert Aars Juni og December Maaned resterende Beløb.«

§ 4.

I § 79 Stk. 1. udgaar Ordene »Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverpenge og lignende uvisse Indtægter, Godtgørelse for Ekstra- eller Nattjeneste, Vederlag for Overtidsarbejde«, og Ordene »Honorarer een Gang for alle« rettes til »Vederlag engang for alle«.

§ 5.

I § 1132 tilføjes efter »Medlemmer«: »samt til Godtgørelse for Befordringsudgifter paa Rejse«.

§ 6.

§ 1289 affattes saaledes:

Stk. 1. Under Tjenesterejser eller Udstationering, der bevirker, at Tjenestemanden maa fjerne sig mere end 4 km fra Tjenestestedet, ydes Time- og Dagpenge, hvilke Ydelser suppleres med et særligt Nattillæg.

Stk. 2. Dagpenge beregnes for hvert Døgn (24 Timer), som den paagældendes Fraværelse varer. For overskydende Dele af Døgn eller for Fraværelse, der ikke varer 24 Timer, beregnes Timepenge pr. paabegyndt Time, dog ikke udover Dagpenge for et Døgn.

Stk. 3. Nattillæg ydes kun, for saa vidt der i vedkommende Døgn — eller den Del af et Døgn, hvorfor Time- eller Dagpenge beregnes — maa overnattes (d. v. s. tilbringe mindst 4 Timer af Tidsrummet mellem Kl. 10 Aften og Kl. 6 Morgen) uden for Vedkommendes Tjenestested, uden at der af Styrelsen stilles Soverum til Raadighed for den paagældende Tjenestemand.

Stk. 4. Under Udstationering finder der Nedsættelse af Dagpengene Sted efter nærmere paa Finansloven fastsatte Regler. Ved Udstationering kan der ikke beregnes Godtgørelse som for Tjenesterejse for den Tid, der medgaar til at komme til og fra Udstationeringsstedet, da denne Tid henregnes under Udstationeringen.

Stk. 5. Naar en Tjenestemand under Udstationering foretager Tjenesterejser, kan han, saafremt fulde Dagpenge oppebæres, intet yderligere oppebære herfor; i

modsat Fald ydes der ham som Tillæg til de nedsatte Dagpenge de for Tjenesterejser sædvanlige Timepenge, dog saaledes at han i alt for hvert paabegyndt Rejsedøgn i det højeste oppebærer fulde Dagpenge med eller uden Nattillæg. Tjenestemænd, hvis Hovedvirksomhed foregaar paa Rejse som inspektionshavende e. l., oppebærer under Udstationering for hele Perioden fulde Dagpenge med Tillæg for Rejsedage af $\frac{1}{3}$ af Timepengenes, henholdsvis Dagpengenes Beløb. Ved Siden af Time- og Dagpenge ved Udstationering kan oppebæres Natpenge for Tjeneste forrettet i Nattimer, jfr. §§ 1296 og 1305.

Stk. 6. Time- og Dagpengenes Størrelse for de forskellige Stillinger og eventuelt nærmere Regler for Beregningen fastsættes ved Bevilling paa Finansloven, Godtgørelsen skal fastsættes saaledes, at den ikke overstiger de Merudgifter, som Fraværelse fra Tjenestestedet maa forudsættes nødvendigt at paaføre Tjenestemanden.

Stk. 7. I ganske særlige Tilfælde, hvor Tjenesten er af den Beskaffenhed, at det vil virke uhensigtsmæssigt at yde Time- og Dagpenge efter foranstaaende Regler, kan disse Ydelser erstattes af en årlig Godtgørelse i Lighed med den i § 1304 hjemlede.

§ 7.

I § 1290 Stk. 1. tilføjes:

»Saafremt Flytningen overdrages en egentlig Flytteforretning, kan der af den herfor ydede Betaling alene godtgøres Tjenestemændene $\frac{1}{4}$ af de til Leje og Befordring af Omnibus medgaaede Beløb.«

Stk. 2. Ordene »dog højst $\frac{1}{4}$ af den for Tjenesterejser fastsatte Godtgørelse« ændres til »dog højst $\frac{1}{4}$ af Dagpengene for Udstationering for vedkommende Lønningssklasse.«

Stk. 3. Der tilføjes: »dog at førstnævnte Del af Godtgørelsen ikke ydes ugifte Tjenestemænd under 25 Aar.«

Stk. 5. og 6. i § 1290 ændres til henholdsvis 6. og 7., og som nyt *Stk. 5* indsættes:

»*Stk. 5.* Flyttegodtgørelse vil ikke kunne tilstaas, hvis der er forløbet mindre end 5 Aar siden den sidste med Flyttegodtgørelse forbundne Forflyttelse; herved bortses dog fra uansøgt Forflyttelse, der ikke sker samtidig med vedkommendes Forfremmelse, hvorhos der altid ydes Godtgørelse i Tilfælde af uansøgt Forflyttelse og Forflyttelse, der sker samtidig med ved-

kommendes Forfremmelse. Der bortses fra de forud for Bestemmelsens Ikrafttræden liggende Forflyttelser.»

§ 8.

§ 1297 affattes saaledes:

Stk. 1. Til Lokomotivførere, Lokomotivfyrbødere, Togførere, Jernbanepakmestre, Togbetjente og Kedelpassere, til Postkontrolører, Postassistenter, Pakmesterfor mænd og Overpakmestre og til Toldkontrolører og Toldassistenter samt dem, der virker som saadanne, gives der Kørepenge for Fraværelse fra Hjemstedet i Anledning af Tjeneste i Tog, Færger eller Skibe. Ligeledes ydes der til andre Tjenestemænd, der foretager Rejser paa bestemte Strækninger under Vilkaar svarende til de for ovennævnte Tjenestemænd gældende i Stedet for Time- og Dagpenge Kørepenge efter nærværende Paragraf.

Stk. 2. Kørepenge fastsættes paa Finansloven til Beløb, der pr. Time omtrentlig udgør $\frac{2}{3}$ af Timepengene, jfr. § 1289, dog at der for et Døgn (24 Timer) ikke udbetales mere end $\frac{2}{3}$ af fulde Dagpenge uden Nattillæg.

Stk. 3. Hvor Styrelsen ikke stiller Lokale til Natophold til Raadighed, tiltaas der en Godtgørelse herfor svarende til det til Dagpengene ydede Nattillæg.

Stk. 4. For Nattjeneste, der udføres af dette Personale, ydes Natpenge efter Reglerne i § 1296, hvorimod saadan Godtgørelse ikke ydes for Fraværelsen fra Hjemstedet. For Ture, der medfører Ophold i Udlandet, kan Kørepenge og eventuel Godtgørelse for Natophold efter Ministerens Bestemmelse forhøjes.

Stk. 5. Til Færge- og Skibspersonale ydes der Sejlpenge efter følgende Satser pr. sejlet Dobbelttur.

Ved Overfarten	Til Tjenestemænd i 14.-16. i højere Lønningskl. Lønningskl.	
	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Kallundborg—Aarhus	2,40	3,20
Gedser—Warnemünde	0,75	1,00
København—Malmø	0,60	0,80
Korsør—Nyborg	0,48	0,64
Masnedø — Orehoved, Helsingør — Helsingborg, Od-desund og Sallingsund	0,18	0,24
Strib—Fredericia	0,15	0,20

De ovennævnte Beløb kan nedsættes eller forhøjes paa Finansloven som Følge af Prisændringer efter tilsvarende Forhold som Time- og Dagpenge.

Stk. 6. Naar nogen af de i nærværen-

de Paragraf nævnte Tjenestemænd er midlertidig udstationeret, oppebærer han de for saadanne Tilfælde fastsatte Time- og Dagpenge og tillige for Ture fra Udstationeringsstedet $\frac{2}{3}$ af Kørepengene eller Sejlskibspengene og eventuelt $\frac{2}{3}$ af den særlige Godtgørelse for Natteophold.

Stk. 7. Saafremt nogen af de her nævnte Tjenestemænd uden at være udstationeret skal udføre midlertidig Tjeneste, der strækker sig udover det Omraade, indenfor hvilket det sædvanligvis paalægges Personalet paa Stedet at forrette Tjeneste, samt i Tilfælde, hvor en Tur paa Grund af Driftshindringer forlænges uforholdsmæssigt, kan der af Styrelsen efter nærmere af denne fastsatte Regler tiltaas Time- og Dagpenge i Stedet for Kørepenge.

Stk. 8. Lokomotivpersonale, der udfører Rangering med egentlig Rangermaskine paa Hjemstedet, oppebærer herfor en Godtgørelse svarende til Halvdelen af de til enhver Tid gældende Kørepenge.

§ 9.

§ 1301 » $\frac{2}{3}$ « rettes til » $\frac{1}{2}$ «.

§ 10.

Overgangbestemmelser.

Stk. 1. Bestemmelsen i § 1297 Stk. 2 om, at Kørepenge for et Døgn ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af fulde Dagpenge uden Nattillæg, træder først i Kraft den 1. Oktober 1923; indtil 1. Oktober 1922 begrænses Kørepengene af $\frac{1}{4}$, fra 1. Oktober 1922 til 1. Oktober 1923 begrænses de af $\frac{3}{4}$ af fulde Dagpenge uden Nattillæg.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 1297 Stk. 8 om, at Rangergodtgørelsen udgør Halvdelen af de til enhver Tid gældende Kørepenge, træder først i Kraft den 1. Oktober 1922; indtil da udgør Godtgørelsen $\frac{3}{4}$ af Kørepengene.

§ 11.

Stk. 1. Finansministeren bemyndiges til i Lovtidende at lade optrykke Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd med de ved senere Love, derunder Normeringslovene for 1920—21 og 1921—22 samt § 3 A i Lov Nr. 290 af 28. Juni 1920 vedtagne Ændringer og Tillæg.

Stk. 2. De paagældende Tillæg indordnes i Loven under følgende Afdelinger:

Lønningsraadet: ny Afdeling 2 A.

Amtstuerne: Afdeling 4 som g.

Statens Stempelpapirtrykkeri: Afdeling 4 som h.

Den civile Veterinæradministration: Afdeling 6 som c.

Invalideforsikringsretten: Afdeling 8 som 1.

Invalideforsikringsfonden: Afdeling 8 som k.

Banktilsynet: Afdeling 10 som g.

Tilsynet med Fondsbørsen: Afdeling 10 som h.

Kontoret for Registrering af Varemærker og Mønstre Afdeling 10 som i.

Tilsynet med Skibe: Afdeling 10 som k.

Overformynderiet: ny Afdeling 11 A.

Statshospitalet i Sønderborg og Sindsygehospitalet i Vedsted: Afdeling 18 som d.

Overbestyrelsen af Statens Sindssygehospitaler m. v.: Afdeling 18 som e.

Tilsynet med de statsunderstøttede Biblioteker: Afdeling 22 som h.

Dansk Folkemindesamling: Afdeling 22 som i.

Tilsynet med Handelsskoleundervisningen: Afdeling 26 som h.

Statsoptagelseshjemmene: Afdeling 29 d, hvorhos nuværende Afdeling 29 d rettes til 29 e.

Stk. 3. Nye Lønningsgrupper i de tidligere i Loven optagne Styrelsesgrene indordnes som nye Paragraffer med Litraangivelse, eller, hvor nummererede Lønningsklasser findes, som nye Klasser i de hidtidige Paragraffer, saaledes at Litra indskydes i disse.

Stk. 4. Bestemmelser om Ansættelsesretten til de enkelte Stillinger og om Antallet af normerede Stillinger henføres i de Afdelinger, hvor særlig Paragraf derom findes, og hvor der ikke ved Indordningen i Loven er truffet fornøden Bestemmelse om Forholdet, i vedkommende særlige Paragraf. Ved Indføjelserne af Bestemmelserne fra Normeringslovene for 1920—21 og 1921—22 foretages saadanne formelle Ændringer som er nødvendige for at tilvejebringe formel Overensstemmelse med paagældende Afsnit i Tjenestemandsløven.

Stk. 5. De af Lov Nr. 290 af 28. Juni 1920 § 3 A Pkt. 1 (jfr. Lov Nr. 330 af 28. Juni 1920 og Normeringsloven for 1921—22), Pkt. 2 (jfr. Lov Nr. 303 af 28. Juni 1920) og Pkt. 3 (jfr. Lov Nr. 299 af 28. Juni 1920) følgende Ændringer i Statstjenestemandsløven foretaget saaledes:

Som ny § 228 a indføjes:

Amtslandsinspektører i de sønderjydske Landsdele lønnes med 6,000 Kr. aarlig stigende hvert 3. Aar med 600 Kr. indtil 7,200 Kr.

Den Amtlandsinspektør, der af Mini-

steren beskikkes til desuden at fungere som Stiftslandinspektør, oppebærer tillige et aarligt, ikke pensionsgivende, Honorar af 1,200 Kr.

I § 230 tilføjes efter »Overrevisorer« »og Amtslandmaalere af 1. Grad i de sønderjydske Landsdele«.

I § 231 tilføjes efter »Revisorer« »og Amtslandmaalere af 2. Grad i de sønderjydske Landsdele«.

I § 234 tilføjes efter »Kontorchefer«:

»Amtslandinspektører«, og efter »Revisorer«: »samt Amtslandmaalere af 1. og 2. Grad«.

I § 235 indføjes følgende Normering:

»5 Amtslandinspektører,

5 Amtslandmaalere af 1. Grad,

3 — — — 2. —

hvorhos Antallet af Kontorassistenter forøges til 10 med følgende Tilføjelse: »(hvoraf 4 i de sønderjydske Landsdele).«

I § 433 tilføjes efter »1.—5.«: »og 7.«

I § 440 ændres Normeringen af Fuldmægtige og Assistenter til henholdsvis »8« og »16.«

Som ny § 444 a indføjes:

Amtsassessorer i de sønderjydske Landsdele (4) lønnes med 8,700 Kr. aarlig.

Stk. 6. De ved Normeringsloven for 1920—21 oprettede Stillinger som Vagerformand i Thorshavn og Tværaa samt Politibetjent i Thorshavn opføres som nye Lønningsklasser 8—10.

Stk. 7. Den i Normeringsloven for 1920—21 § 39 fastsatte Normering af Sekretærer og Kontorassistenter i Ministerierne indsættes som Stk. 2 i § 117.

Stk. 8. Bestemmelser om Tjenestealder for enkelte Tjenestemænd medtages ikke i Loven.

Bemærkninger til Lovforslaget.

Nærværende Lovforslag indeholder i §§ 1—4, 6—10 de af Sparekommissionen af 21. Februar 1921 i 1ste Betænkning foreslaaede Ændringer til Tjenestemandsløven, og Ministeriet kan med Hensyn til Forslagenes Motivering henholde sig til den nævnte Betænkning.

Under de af Ministeriet med Tjenestemændenes Organisationer førte Forhandlinger er der opnaaet fuld Tilslutning til de stillede Forslag, idet dog Ministeriet gik med til paa enkelte Punkter, som ikke angik principielle Dele af Betænkningen, at ændre de af Kommissionen stillede Forslag. Saadanne Ændringer er i det her foreliggende Forslag foretaget paa følgende Punkter.

Til § 5 (Tjenestemandsløvens § 1132). Til-

føjelsen om »Godtgørelse for Befordringsudgifter« er foreslaaet af Handelsministeriet for at gøre Paragraf 1132 enslydende med Paragraf 1128. Da der ikke ved den forskellige Affattelse af de ommeldte Paragraffer i Loven er tilsigtet nogen reel Forskel paa det omhandlede Punkt, har man ment at foreslaa den ommeldte Tilføjelse indføjet i Statstjenestemandsløven ved denne Lejlighed.

Til § 6 (Tjenestemandsløvens § 1289). Ordet »Hjemstedet« er rettet til »Tjenestestedet«, da man finder det rettest, at det almindelige Udgangspunkt for Beregningen af Grænsen 4 km for en Tjenesterejse bliver det Tjenestemanden anviste Arbejdssted (Jernbanestation, Postkontor, Telegrafstation, Toldsted, Kaserne o. s. v.).

Til § 7 (Tjenestemandsløvens § 1290 Stk. 5). Man er gaaet med til at lade uansøgte Forflyttelser, der ikke sker samtidig med vedkomne Tjenestemandes Forfremmelse, være udenfor Beregningen af den Aarrække, der skal hengaa, inden Flyttogodtgørelse kan ydes.

Til § 8 (Tjenestemandsløvens § 1297 Stk. 8) og § 10 (Overgangsbestemmelser).

Medens Kommissionen foreslog den særlige Godtgørelse for Rangertjeneste afskaffet, dog med en Overgangsordning for de Tjenestemænd, der nu oppebærer Godtgørelsen, har Ministeriet ment at maatte foreslaa Ydelsen opretholdt med Halvdelen af de til enhver Til gældende Kørepenge, for Tiden indtil 1. Oktober 1922 dog med $\frac{3}{4}$ af dette Beløb. Godtgørelsen er hjemlet i den nuværende Tjenestemandsløve, og der er ved Rigsdagens Tiltrædelse af denne Ydelse i hvert Fald for det allerede ansatte Personale skabt en Situation, som efter Regeringens Mening nødvendigvis gør en særlig Hensyntagen.

Derhos er der foreslaaet en Overgangsbestemmelse for Kørepengens Begrænsning for et Døgn til $\frac{2}{3}$ af Dagpengene. Selv om denne Regel maaske nok burde og kunde være givet administrativt i 1919 paa Grundlag af den nugældende Affattelse af § 1297, maa man dog, da dette ikke dengang skete, give Organisationerne Ret i, at Reglens Indførelse nu af Hensyn til den enkelte Tjenestemand gør en Afviklingsbestemmelse rimelig.

Til § 9 (Uniformsgodtgørelse til Medhjælpere). Regeringen har ment, at en Nedsættelse af denne Godtgørelse fra $\frac{3}{4}$ til $\frac{1}{3}$ af Anskaffelsessummen for første Uniform, saaledes som foreslaaet af Sparekommissionen, kan virke noget haardt, og foreslaar derfor Broken sat til $\frac{1}{2}$.

Til § 11. Da det i sin Tid trykte Oplag af Tjenestemandsløven er opbrugt, og Brugbarheden af den oprindelige Tekst som Følge af de mange senere Tillægslove og Ændringer paa Normeringslove er stærkt forringet, foreslaar man givet Hjemmel til at optrykke Loven, og der er til-

lige i paagældende Paragraf optaget en Række Bestemmelser om den formelle Fremgangsmaade, som herved skal følges.

Udenfor Optrykket vil der være følgende Tjenestemænd i de sønderjydske Landsdele, som endnu ikke er endelig normerede:

- 1) Tjenestemænd ved søndre Landsret.
- 2) Underretsdommere
- 3) Det sønderjyske Ordenspoliti
- 4) Tjenestemænd ved Skovvæsenet.

Statsministeren ledsagede Forslaget med følgende Tale:

I Postsparekommissionen har været til Overvejelse forskellige Spørgsmaal vedrørende Tjenestetidsreglerne. Man fandt imidlertid i Kommissionen, at disse Forhold var af en mere generel Natur og ikke ret vel kunde tænkes løst for en enkelt Etat, men at Sagen maatte underkastes en almindelig Overvejelse, for at Reglerne kunde blive fælles for samtlige Etater. I Henhold hertil nedsatte jeg som Statsminister under 21. Februar 1921 en Kommission til at overveje Tjenestetidsreglerne, og endvidere fik Kommissionen den Opgave at foretage almindelige Overvejelser med Hensyn til Besparelser for Staten baade med Hensyn til Antallet af Tjenestemænd og med Hensyn til Udgiften til Honorarer, særlige Ydelser etc. Denne Kommission har afgivet sin Betænkning, der forlængst er omdelt til ærede Medlemmer. Kommissionens Arbejde maa siges at være vellykket, idet det lykkedes at opnaa Enighed om de almindelige Principper. Kommissionen var sammensat saaledes, at Tjenestemandsgeselskaberne var repræsenteret af Mænd, som de selv havde udvalgt dertil. Naturligvis naaedes der ikke Enighed om alt, der var forskellige mere specielle Forhold, angaaende hvilke Kommissionen delte sig i et Flertal og et Mindretal eller i forskellige Mindretal.

Efter at Statsministeriet havde modtaget denne Betænkning, maatte jeg i Henhold til Forhandlingsreglerne søge Forhandling med Tjenestemandsgeselskaberne om de Forslag, som var stillet af Kommissionen, og som skulde være Grundlag for et Lovforslag, der skulde fremsættes her i dette høje Ting. Denne Forhandling førte til det forønskede Resultat, idet der vel var ikke ringe Uenighed med Hensyn til forskellige Enkeltheder, hvilket man ogsaa kunde vente, da Kommissionen ikke var enig paa alle Punkter, men Forhandlingerne fik et heldigt Forløb, og det lykkedes at opnaa fuld Enighed med Organisationernes Repræsentanter angaaende Spørgsmaal, som Kommissionen havde haft til Overvejelse. Denne Enighed naae-

des derved, at der blev gjort Tjenestemændene visse Indrømmelser paa visse Punkter, men dog saaledes, at de almindelige Principper, der laa til Grund for Kommissionens Forslag, og som var billiget af Regeringen, blev staaende uforandret. Jeg glæder mig meget over, at dette Resultat naaedes, og jeg maa udtale min Anerkendelse af den Forhandlingsvillighed, der udvistes, og den Forstaaelse, der viste sig at være hos Tjenestemændene overfor Statens og Samfundets almindelige økonomiske Situation, en Forstaaelse, som nødvendigvis maatte give sig Udslag i, at Tjenestemændene godvillig gik med til Bespærelser, som dog ikke kunde andet end betyde et Afsavn for hver enkelt af dem.

Ærede Medlemmer har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Kommissionsbetænkningen, der ogsaa har været udførlig drøftet i Pressen. Jeg skal derfor ikke trætte med at give noget Resumé af de almindelige Principper, som er nedlagt i denne Kommissionsbetænkning, jeg skal derom kun sige, at Hovedprincippet er dette, at man respekterer 8 Timers Arbejdsdagen, men saaledes at man kræver fuldt effektivt Arbejde i de 8 Timer. En Konsekvens deraf er, at Normalarbejdstiden kun kan blive 208 Timer i en Maa-ned paa 30 Dage med 4 ugentlige Fridage for saadant Arbejde, som maa siges at være effektivt Arbejde i de 8 Timer, hvorimod Arbejdstiden for saadant Arbejde, som ikke hele Tiden er fuldt effektivt, saasom Bevogtningstjeneste, Kontrolltjeneste og lignende, maa være noget længere. Der er fastsat 3 Arbejdstidsnormer: 208 Timer for fuldt effektivt Arbejde, 234 for mindre effektivt Arbejde og 260 Timer for det mindst effektive Arbejde. Kun naar Arbejdet varer udover disse Normaltider, vil der være at yde Overarbejdspenge.

Ligeledes opstiller Kommissionen det Princip, at Raadighedstjeneste paa Tjenestestedet skal medregnes med $\frac{2}{3}$ og Raadighedstjeneste i Hjemmene kun med $\frac{1}{3}$. Ved Hjælp af disse Reglers Gennemførelse menes det, at Overarbejde i det væsentlige skal kunne undgaas. Kommissionen foreslaar ligeledes, at Overarbejde principielt skal erstattes saa vidt muligt med Fritid, ikke med Penge. Dernæst stiller Kommissionen Forslag om en nærmere Ordning af Spørgsmaalet om ugentlige Fridage, Flyttegodtgørelse og om Tjenestemænds Fritagelse i Tilfælde af Sygdom.

Endelig er der stillet en Række Forslag om nye Normer for særlige Ydelser. Man er der enedes om en ikke ubetydelig Nedsættelse af Udgifterne, og man indfører det Princip, at de særlige Ydelser, hvorved forstaas Dagpenge, Timepenge, Natpenge, Kørepenge, Sejlpenge etc., i Størrelse skal rette sig efter Pristallet, saaledes at de gaar op og ned med Pristallet efter sam-

me Princip som Dyrtidstillæget bevæger sig efter.

Saaledes som Forslaget forlod Kommissionen, kunde det antages at ville medføre en Bespærelse paa ca. 15 Millioner Kr. Som jeg har nævnt, gjordes der Tjenestemændene nogle Indrømmelser under Forhandlingerne med Organisationerne, Indrømmelser, som dog ikke rørte ved de almindelige Grundprincipper for Kommissionens Forslag. For disse Ændringer i Kommissionens Forslag er der gjort nærmere Rede i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, medens jeg med Hensyn til Begrundelsen af de almindelige principielle Ændringer, der er indført, maa henvise til Kommissionens Betænkning.

De Punkter, paa hvilke der er sket Ændringer fra Kommissionens Forslag, er jo hovedsagelig en nærmere Bestemmelse af Udtrykket »Hjemstedet«, som er forandret til »Tjenestestedet«, det Sted, der skal tages til Udgangspunkt for den Grænse, som tidligere kun var 2 km, men nu er ændret til 4 km, og som skal berettigede til særlige Ydelser, for saa vidt en Tjenestemand beordres ud over denne Grænse for at udføre sin Tjeneste. Man er endvidere gaaet med til at lade uansøgte Forflyttelser, der ikke sker samtidig med Tjenestemandens Forfremmelse, være udenfor Beregning i den Aarrække, som skal hengaa, inden Flyttegodtgørelse skal ydes.

Angaaende Rangertjenesten i Statshanedriften og om Kørepenge for saadan Rangertjeneste gaar Kommissionens Forslag ud paa, at denne Tjeneste skal gaa ind under den almindelige Tjenestetidsnorm for Berettigelse til Overarbejdspenge, men her har man gjort den Indrømmelse, at Godtgørelse for Rangertjeneste opretholdes med Halvdelen og som en Overgang indtil 1. Oktober 1922 med $\frac{3}{4}$ af Kørepengenes Beløb. Ligeledes er man gaaet ind paa en Overgangsbestemmelse med Hensyn til Kørepengenes Begrænsning pr. Døgn til $\frac{2}{3}$. Ogsaa med Hensyn til Uniformsgodtgørelsen er der gjort en Indrømmelse. Kommissionen havde dér foreslaaet, at Godtgørelsen kun skulde udgøre $\frac{1}{3}$ af Anskaffelssummen for den første Uniform, men man er her, da man fandt denne Bestemmelse lovlig haard, gaaet til Halvdelen.

Endelig indeholder Lovforslaget en Bemyndigelse til at lade Tjenestemandsløven optrykke med alle de mange forskellige Ændringer, der er foretaget i den, siden den traadte i Kraft. Disse Ændringer skyldes først og fremmest Sønderjyllands Indlemmelse, men ogsaa gennem Normeringslove er der sket meget væsentlige, paa visse Punkter endogsaa indgribende, Ændringer i Tjenestemandsløven, ligesom ogsaa ved særlige Love, der er vedtaget som Supplementer til Tjenestemandsløven. Hensigten med

det store Lovarbejde, som blev lagt i Tjenestemandsløvens Udformning, var den systematisk at faa samlet Reglerne for alle disse Forhold. Bestemmelserne findes nu ikke desto mindre spredt paa saa mange forskellige Steder, at det er umuligt for alle andre end rene Specialister i dette Spørgsmaal at faa noget Overblik derover. Ogsaa ærede Medlemmer, som med Opmærksomhed følger disse Forhold, vil sikkert med stor Vanskelighed kunne orientere sig deri. Endogsaa Lønningsraadets Formand, som jo nok kan siges at være den her i Landet, der har bedst Kendskab til disse Forhold, kan ikke hjælpe sig uden ved et Eksempel, som han særlig har ladet udarbejde til Brug ved Lønningsraadets Forhandlinger saa vanskeligt er det at orientere sig i disse Spørgsmaal. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at der gives Finansministeriet Bemyndigelse til at lade Loven optrykke med samtlige disse Ændringer. Man kan sige, at der kommer stadig nye Ændringer, og det gør der ganske vist, men de kan ikke faa den gennemgribende Karakter, som Ændringerne fik ved Sønderjyllands Indlemmelse og ved den første Normeringslov, der paa saa mange Punkter fremtraadte som et Supplement til denne Lov.

Adskillige af de Bestemmelser, jeg her har nævnt, kan gennemføres administrativt, andre kræver Lovændring, og det er denne Hjemmel, der søges gennem nærværende Lovforslag. Jeg skal endnu nævne, at det Beløb paa 15 Mill. Kr., til hvilket Bespærelserne efter Kommissionens Forslag anslaaes, er ved de Ændringer, som fremgik af Forhandlingerne med Tjenestemandsgesandtsorganisationerne, nedbragt med ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men det vil altsaa ses, at den væsentlige Bespærelse er blevet bevaret og kan anslaaes til ca. $14\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Da der er opnaaet fuldstændig Enighed med Tjenestemandsgesandtsorganisationerne om Forslaget, haaber jeg, det kan faa en let Gang gennem Rigsdagen, og jeg skal anbefale det til hurtig og velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Den 11. November underkastedes Lovforslaget første Behandling, der var helt igennem velvillig.

Som første Taler havde Venstres Ordfører *Søren Svendsen* Ordet og udtalte følgende:

Det foreliggende Lovforslag er i alt væsentligt et Resultat af de Forhandlinger, som har været ført i de forskellige Sparekommissioner, og disse er jo igen nedsat paa Grund af den daarlige finansielle Situation, vi er inde i, og da særlig paa Grund af Resultatet af vore Statsvirksomheder, som fra at give Overskud er gaaet ned til

at give et meget stort Underskud. Det var derfor rimeligt, at der gjordes Forsøg paa om muligt at bringe bedre Resultater til Veje for Statsvirksomhederne, og da de største Poster paa disses Udgiftsside er Lønninger til Tjenestemænd og særlige Ydelser til disse, var det rimeligt, at det Spørgsmaal blev taget op til Overvejelse i de vedkommende Sparekommissioner, om der var Mulighed for uden at gaa Statstjenestemændene for nær i deres Indtægter at tilvejebringe en Nedsættelse af disse Udgifter. At disse Udgifter er vokset ganske betydeligt, vil fremgaa af Statsregnskaberne før og nu. I Aaret 1913—14, altsaa før Krigen, var Lønningerne til Tjenestemændene — jeg tager kun en enkelt af disse Virksomheder, nemlig Statsbanerne — ca. 21 Mill. Kr., til Medhjælp m. v. medgik ca. 3 Mill. Kr. og til særlige Ydelser $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Hele Udgiften i 1913—14 til Tjenestemændene til Lønninger, særlige Ydelser, Medhjælp, Personalets Uniformer o. s. v. blev altsaa omtrent $28\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Saa steg det ganske betydeligt i de følgende Aar. Jeg skal tage f. Eks. Aaret 1917—18; da var Lønningerne til Tjenestemændene i denne Etat ca. $25\frac{1}{2}$ Mill. Kr., til Eleverne knap $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., særlige Ydelser ca. 3 Mill. Kr. og Medhjælp ca. 6 Mill. Kr. I det hele blev Udgiften til disse Øjemed $34\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men dertil kom jo saa det store Dyrtidstillæg, som blev tilstaaet Tjenestemændene under Krigen, og som for dette Aars Vedkommende løb op til godt 30 Mill. Kr., saaledes at hele Lønningsudgiften for Aaret 1917—18 blev 65 Mill. Kr. med et rundt Tal. Ser vi paa det sidst aflagte Statsregnskab for 1920—21, ser vi, at der er sket en ganske forbavsende Stigning i disse Udgifter, særlig til Lønningerne, der er steget fra 25 Mill. Kr. i 1917—18 til 68 Mill. Kr. i 1920—21, desuden er Udgiften til Eleverne ca. $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., til de særlige Ydelser medgaar der ca. 15 Mill. Kr. og til Medhjælp det kolossalt store Beløb af mellem 34 og 35 Mill. Kr., saa hele Udgiften i Aaret 1920—21 er godt 119 Mill. Kr. mod ca. 65 Mill. Kr. i 1917—18. Der er altsaa god Grund til at tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, om der ikke var Mulighed for at indskrænke disse Udgifter noget. Det er det, Sparekommissionen har haft fremme til Overvejelse, og som er behandlet samlet for de forskellige Etater i den sidste store Sparekommission. Resultatet af dens Arbejde foreligger i den Betænkning, som jeg antager, at ærede Medlemmer har gjort sig bekendt med, den første Betænkning fra Sparekommissionen af 21. Februar 1921. Jeg skal ikke komme særlig ind paa det, fordi hvert af de ærede Medlemmer dér kan se, hvad Forslagene gaar ud paa. Det, som der særlig blev taget Sigte paa, var en Stabilisering af Arbejdstiden, den saa meget om-

talte 8 Timers Arbejdsdag, som dette Forslag ikke tager nogen Afstand fra i og for sig, idet det indrømmes, at for virkelig strengt, effektivt Arbejde maa 8 Timers Normen være den gældende.

Der er foreslaaet forskellige Ændringer med Hensyn til Klassificeringen af Tjenestemændene i de forskellige Normer, enten 8, 9 eller 10 Timer daglig, som ærede Medlemmer vil kunne se af den omtalte Betænkning. Derved forudsættes der, at der vil ske en Del Besparelse ved, at en Del Tjenester kommer op paa et højere Timeantal, og saa vil derved hele Personalets Antal kunne blive noget mindre. Tillige er der taget Sigte paa de forskellige Ydelser, som gives Tjenestemændene for Overarbejde, Kørepenge, Natpenge og Dagpenge o. s. v. Jeg skal heller ikke her trætte med at opløse de forskellige Tal og Takster, men Forslaget gaar ud paa Nedsættelse af alle disse forskellige Beløb, en mindre Nedsættelse straks og Indførelse af den Bestemmelse, at fremtidig skal Beløbene reguleres i Henhold til Prisniveauet efter den Skala, at for hver Gang Dyrtidstillæget falder med 108 Kr., altsaa 2 Gange 54, skal der foretages forholdsvis Nedsættelser af de forskellige Ydelser, jeg før nævnte. Naar vi kommer ned paa Niveauet af 1916, bortfalder alle de særlige Dyrtidstillæg, og saa vil ogsaa disse Ydelser komme ned paa et meget mindre Beløb, end de er i Øjeblikket.

Det foreliggende Lovforslag følger i alt væsentlig det Forslag, som var stillet af Sparekommissionen af 21. Februar 1921. Der er ikke foretaget store Forandringer deri og ikke Forandringer af særlig principiel Betydning. Efter Overenskomst mellem Ministeriet og de forskellige Organisationer er der foretaget forskellige Forandringer i de Tal og Satser, som Sparekommissionen havde indstillet, Forandringer til Gunst for Tjenestemændene, saaledes at der for visse Klasser er en Stigning i de foreslaaede Tillæg for Overarbejde, for Kørsel og Timebetaling. Kommissionen har foreslaaet et stort Princip, der ogsaa er taget op fra Regeringens Side, nemlig det, at man saa vidt muligt skal komme bort fra at betale Overarbejdspenge. Det spiller en meget stor Rolle. Der er først den Bestemmelse, at Overarbejde indtil $\frac{1}{2}$ Time om Dagen bliver ikke regnet som berettigende til Overtidsbetaling, og dernæst den endnu mere betydningsfulde, at Overarbejde saa vidt muligt skal erstattes med Fritid paa andre Tidspunkter, saa at hvis der i en Periode arbejdes over den normerede Tid, og det saa er muligt senere at yde vedkommende Tjenestemand Ækvivalent derfor ved at give dem mindre Tjeneste, mere Fritid eller Fridage, skal dette saa vidt muligt gores. Derved mener vi allesammen, at det nok vil blive muligt at indskrænke Overtidsbetalin-

gen adskilligt, fordi der i alt Fald saa ikke ligger nogen Fristelse for Tjenestemændene til at skaffe sig Overarbejde — de er jo Mennesker ligesom alle andre, som, naar der er Udsigt til en Fordel eller Fortjeneste, kan være fristet til at benytte sig af Adgangen dertil. Men naar altsaa Overarbejde i Almindelighed ikke honorerer med kontant Betaling, men derimod med Ydelse af tilsvarende Fritid senere, vil Fristelsen til at faa dette Overarbejde sat utilbørligt op være mindre. Derved mener vi, at der vil fremkomme en betydelig Besparelse.

Der var nogen Uenighed i Kommissionen angaaende Kørepengene til Togpersonalet, navnlig med Hensyn til dem, der betjener Maskinerne ved Ranging, idet der var adskillige, der mente, at denne Betaling i og for sig ikke var vel begrundet, fordi de paagældende jo er paa Hjemstedet og derfor ikke kan have Krav paa at faa det Vederlag, der ydes i Kørepenge til dem, der tilbringer en stor Del af deres Tid udenfor Hjemstedet. Der var forskellige Mindretalsindstillinger herom. Efter Forhandling mellem Tjenestemandorganisationerne og Statsministeriet er der tilvejebragt en Overenskomst paa det Omraade, saaledes at det vedkommende Togpersonale vedbliver at faa en vis Del af Kørepengene, og den Nedsættelse, der foreslaas, skal først træde i Kraft paa et senere Tidspunkt, om et Aar.

Der er ogsaa foreslaaet forskellige Forandringer med Hensyn til Sygdoms Indflydelse paa Tjenestemænds Indtægter. Der var fra Kommissionens Side stillet bestemte Forslag om Udregning af, hvordan der skulde forholdes i Tilfælde af Sygdom. I det foreliggende Forslag er disse Detailbestemmelser ikke indført, men der foreslaas en Ændring i § 13 i Tjenestemandsløven gaaende ud paa, at efter Udtalelse af Lønningsraadet kan der udstedes et Reglement, der fastsætter Regler, hvorefter der under langvarig eller gentagen Sygemelding indtræder en Begrænsning af Lønningen samt gives Vejledning med Hensyn til det Tidspunkt, da Afskedigelse i Anledning af Sygdom bør finde Sted. Dette Spørgsmaal er altsaa ikke endeligt afgjort, men staar hen til nærmere Forhandling.

Jeg skal, som jeg begyndte med at sige, ikke komme ind paa Detailbestemmelserne i det foreliggende Forslag. I alt væsentlig er de i Overensstemmelse med den Betænkning, Sparekommissionen af 21. Februar har afgivet, og de ærede Medlemmer vil ved at sammenholde den med Forslaget kunne danne sig et fuldstændigt klart Billede af hele Forholdet. Den højtærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget her, at han regnede med en betydelig Besparelse, naar det blev gennemført,

nemlig ca. 14 Mill. Kr. Jeg for mit Vedkommende kan tiltræde denne Udtalelse, men selvfølgelig kun under Forudsætning af, at de mange forskellige Ting, der foreslaas i dette Forslag, og som det væsentlig bliver Administrationens Sag at føre ud i Livet, ogsaa bliver gennemført under bestemt Hensyntagen til, at der saa vidt muligt skal søges opnaaet Indskrænkninger i Udgifterne, Indskrænkninger ogsaa i Personalets Antal. Kun hvis denne Forudsætning bliver fulgt af de forskellige Administrationer, er der nogen Mulighed for at naa til den Besparelse, som den højtærede Minister nævnte. Og jeg kan ikke undlade at gøre den Bemærkning, at naar man ser paa det foreliggende Finanslovsforslag, bliver man noget mistrøstig. Man faar ikke dér netop det bekræftet, at man fra Administrationernes Side ønsker og særlig arbejder paa at komme nedad med Udgifterne. Naar man ser, at der endda enkelte Steder forlanges forøget Personale, navnlig under Finansministeriet ved Toldvæsenet, og forlanges det samme Antal nye Elever, som de har haft tidligere, saa bliver man lidt skeptisk. Men jeg haaber, at den højtærede Minister vil sørge for, at de forskellige Administrationsgrene ogsaa virkelig bestræber sig for at opfylde det Ønske, der ligger i det foreliggende Forslag, og som man fra de forskellige politiske Partiers Side har været enig om, og at der derved maa kunne tilvejebringes en Bedring med Hensyn til Statsvirksomhedernes Udbytte. Jeg vil ikke just sige, at der skal tages haardhændet fat, men man maa tage *bestemt* fat paa at gennemføre disse Regler, saaledes at der virkelig kan opnaas en Besparelse. Naar man f. Eks. ser, at der forlanges saa urimelig mange Millioner til Medhjælp, maa man, synes jeg, slutte, at der derfra kunde drages adskillelige; naar de allerede ansatte Tjenestemænds Arbejdstid forøges, vil Medhjælpen til Ekstraarbejde kunde indskrænkes betydeligt. Jeg haaber, at det maa lykkes Administrationen at føre dette Forslag saaledes ud i Livet, at Forudsætningerne for det sker Fyldest, og at der maa kunne ske en Bedring ikke alene for de vedkommende Institutioner, men for hele den finansielle Stilling, som Staten i Øjeblikket befinder sig i, og hvis daarlige Resultat i høj Grad skyldes de Erhvervsvirksomheder, som Staten driver.

Med disse Ord vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Gennemførelse i dette Ting. Jeg mener egentlig ikke, der er Anledning til nogen stor Forhandling og heller ikke Anledning til at foreslaa Ændringer, fordi det foreligger som et samlet Resultat af de Overvejelser, som har fundet Sted, først i Kommissionen og senere ved Forhandling mel-

lem den højtærede Finansminister og de forskellige Organisationsrepræsentanter, som har tiltraadt det.

Derefter havde Socialdemokratiets Ordfører *Friis-Skotte* Ordet:

Saaledes som disse Forslag til Ændringer i Tjenestemandsloven foreligger, tiltraadt af Tjenestemændenes Repræsentanter, vil heller ikke mit Parti modsætte sig deres Gennemførelse. Det udgør jo en Del af et samlet Forslag fra Sparekommissionen af 21. Februar 1921, dels om Arbejdstidsregler og dels om særlige Ydelser, nemlig den Del af dette Forslag, der ikke har kunnet gennemføres administrativt, og hele dette samlede Komplex af Forslag til Ændringer er jo med forskellige Lempelser tiltraadt af Tjenestemændene under den Forhandling, der har fundet Sted med den højtærede Finansminister. Oprindelsen til Sparekommissionen maa jo, som den højtærede Finansminister nævnte i sin Forelæggelsestale forleden, søges i Postsparekommissionens Betænkning, hvor der af et meget stort Flertal, dels bestaaende af Regeringspartiernes Repræsentanter, dels af de dermed følgagtige Repræsentanter fra Administrationen, rettedes et meget stærkt Angreb paa Tjenestemændenes 8 Timers Arbejdsdag og fremsattes et Forslag til Ministeren, der praktisk vilde betyde Indførelsen af en 9 Timers Arbejdsdag som almindelig Norm for Tjenestemændene. Jeg henstillede i den Anledning til Regeringen her i Salen, da vi behandlede Posttakstloven i Vinter, at man, i Stedet for at gaa saa afgjort imod Tjenestemændenes Interesser og Ønsker, som dette Postspareudvalgs Flertal gjorde, burde søge at udnytte den fra Tjenestemændenes Repræsentanter udtalte Villighed til at komme til Rette om alle saadanne Urimeligheder ved Arbejdstidsreglernes Fortolkning og Gennemførelse, hvorom man fra alle Sider maatte kunne enes, og det er mig en Tilfredsstillelse at se, at Sparekommissionens administrative Repræsentanter ved de Direktiver, som jeg formoder er givet dem fra den højtærede Finansminister, i det væsentligste ogsaa er gaaet den Vej. Min Opgave i Sparekommissionen har været at søge en saadan Udjævning, idet jeg principielt fastholdt 8 Timers Arbejdsdagen som Norm for alle Tjenester, der kræver Tjenestemændenes Arbejde og Agtpaagivenhed i den langt overvejende Del af Tjenestetidn, hvilket ogsaa er lykkedes ved de ganske enstemmigt vedtagne generelle Arbejdstidsregler. Saa har jeg til Gengæld lag t mindre Vægt paa saadanne mindre Beskæringer af Godtgørelserne for Tjenestemændenes særlige Ydelser, altsaa paa Størrelsen af de Beløb, der i Øjeblikket betales dem for Overarbejde, eller Dagpenge, Timepen-

ge og Kørepenge og lignende, og som, naar man tager disse Smaabeløb sammen fra de mange Tusinde Tjenestemænd, selvfølgelig kan betyde noget for Statskassen i den øjeblikkelige Situation. Skønt jeg ikke kunde indrømme Retfærdigheden af at nedsætte disse Beløbs Størrelse eller lade dem være faldende under Hensyn til Prisfaldet, forinden det Prisniveau var naaet, som vi havde i 1919, da man første Gang fastsatte Beløbene, har jeg dog ment, at hvis man fra Tjenestemændenes Side ved saadanne Indrømmelser kunde opnaa at faa 8 Timers Arbejdsdagen anerkendt fra denne Regerings Side, vilde de kunne staa sig derved. Det er jo ogsaa lykkedes og endda lykkedes saa godt, kan man sige, at den højtærede Finansminister ved de derefter følgende Forhandlinger med Tjenestemændene samtidig med, at han for sit Vedkommende anerkendte 8 Timers Arbejdsdagen, saaledes som Kommissionen foreslog det, gav Afkald paa visse af de før nævnte Ydelsers Kompensation, som der i øvrigt til Dels var opnaaet Enighed om i Kommissionen, for at opnaa Enighed med Tjenestemændene paa alle øvrige Divergenspunkter. Jeg behøver vel ikke at sige, at jeg finder den højtærede Finansministers Handlemaade særdeles ros værdig. Tilslutning fra Tjenestemændene er Betingelse for, at alt kan gaa, som det skal, og jeg haaber, at de Ministre og administrative Embedsmænd, som nu ved Specialforhandlinger rundt omkring i Eterne skal føre de generelle Arbejdstidsregler ud i Livet, vil træde i Ministerens Fodspor og yde de Indrømmelser, som vil være nødvendige, for at Enighed med Tjenestemændene kan opnaas. Naar den højtærede Finansminister i sin Forelæggelsestale forleden opgav den økonomiske Værdi af disse Indrømmelser, som han har gjort, til et Beløb af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., saa maa jeg hertil sige, at erfarne Tjenestemandrepræsentanter paa deres Side regner Værdien for Tjenestemændene af disse Indrømmelser til mellem $2\frac{1}{2}$ og 3 Mill. Kr., men det forringer selvfølgelig ikke Værdien af den højtærede Finansministers Imødekommenhed, tværimod. Om det virkelig skulde være rigtigt, at Sparekommissionens første Betænkning skulde rumme Besparelser paa et samlet Beløb af 15 Mill. Kr., saa der, naar man regnede med Tjenestemændenes Vurderinger af de Indrømmelser, som Ministeren har givet til disse mellem $2\frac{1}{2}$ og 3 Mill. Kr., endda skulde blive en Besparelse af 12 Mill. Kr. til Rest, har jeg ikke noget tilsvarende fast Holdpunkt til at bedømme og kritisere. Men oprigtig talt, jeg tror ikke paa dette Beløb. Jeg vil i alt Fald meget advare den højtærede Minister imod at regne f. Eks. saaledes, at Postspareudvalget giver Anvisning paa 8 Mill. Kr.s Besparelse og Statbanespareudvalget paa 10 Mill.

Kr., og her er nu yderligere en Besparelse i Sparekommissionens Forslag paa 12 Mill. Kr., altsaa ialt er der 30 Mill. Kr. sparet. Hvor mange af disse Beløb er i Virkeligheden ikke Dobbeltgængere? Det gælder ganske særligt Sparekommissionens i Forhold til de to foregaaende Spareudvalgs, naar disse har regnet med Indtægter paa Grund af Arbejdstidsreglerne. Og hvor mange af disse Spareforanstaltninger bliver gennemført? Dette Spørgsmaal gælder særlig Statsbanespareudvalget, hvor jeg ikke har den allermindste Tro til disse Foranstaltningers Gennemførelse. Jeg tror derfor, at den højtærede Minister vil handle som en klog Finansminister, hvis han kun regner med, at en forholdsvis lille Brøkdel af de opstillede Milioner vil mærkes i Statskassen.

Sluttelig vil jeg kun sige et Par Ord i Anledning bl. a. af, at man rundt omkring i Venstrepressen nhar udtalt, at Tjenestemændene var særdeles tilfredse med den Forandring, der kom ud af Forhandlingen med Finansministeren, og dels i Anledning af, at Embedsklassernes Organisation deraf har taget Anledning til at protestere imod, at nogen Grad af Tilfredshed i det hele taget skulde være til Stede. Alt her i Verden er relativt, og det er min Opfattelse, at Tjenestemændene virkelig har Grund til at være tilfredse med, at de er sluppet saa billigt. Ikke at jeg mener, der har været nogen Rimelighed i at beskære disse Smaaindtægter, saaledes som det er sket, men efter den velorganiserede Kampagne, der har været ført mod Tjenestemændene angaaende deres Arbejdstid, Overarbejdspenge og lignende, og som har været ført ikke alene i Regeringspressen, men ogsaa i denne Sal, en Kampagne, som nu anstændigvis maa høre op, finder jeg, at Tjenestemændene har al Grund til at være tilfredse med Resultatet. Den 8 Timers Arbejdsdag, saaledes som den gaves af det tidligere Flertals Regering, er i det væsentlige uændret bekræftet af de nuværende Flertal og det endda i en stærk økonomisk Nedgangstid, og den ligger formentlig nu urokkelig fast. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har efter Kommissionsbetænkningens Afgivelse paa Møder udtalt sig i anerkendende Ord om Dansk Jernbaneforbunds og Dansk Postforbunds Forretningsføreres Forholdningsvillighed. Jeg tror, at Tjenestemændenes Underklasser er ganske enig med Ministeren i, at de har været heldige med Hensyn til at sætte særdeles kloge og dygtige Forhandlingsledere ind i Sparekommissionen.

Højres Ordfører holdt følgende Tale:

Som de ærede Ordførere henholdsvis for Venstre (Søren Svendsen) og Socialdemokratiet (Friis-Skotte) skal ogsaa jeg paa det kon-

servative Folkepartis Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling og hurtig Fremme. Den ærede Ordfører for Venstre kom ind paa nogle Enkeltheder i Lovforslaget, og jeg finder derfor ikke nogen Anledning til at fordybe mig i dette, saa meget mindre, som jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som blev fremsat af den ærede Ordfører. Jeg vil for mit Vedkommende nøjes med at konstatere det glædelige Faktum, at der her er opnaaet en Forstaaelse paa alle Punkter mellem den højtærede Finansminister og de forskellige Organisationer.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte, at Tjenestemændene formentlig kunde være tilfredse med det Resultat, der er udgaaet af disse Forhandlinger. Det tror jeg ogsaa er rigtigt, men det er jo ikke gaaet paa den Maade, at ikke ogsaa Tjenestemændene har maattet vise nogen Forstaaelse af den foreliggende Situation og dermed selvfølgelig ogsaa nogen Resignation. Det forekommer mig, at der ogsaa er Grund til at udtale en Anerkendelse deraf. Det vilde være ønskeligt, om dette Eksempel kunde blive fulgt ogsaa paa andre Omraader, hvor Meningerne staar mod hinanden, og hvor man ikke kan opnaa et for alle tjenligt Resultat, uden at man forsøger at tale sig til Rette. Jeg finder derfor, der er Anledning til at have denne Tjenestemandorganisationernes Handlemåde ved denne Lejlighed i Erindring, hvis der mulig senere skulde komme til at foreligge Lovforslag, der berører Tjenestemændenes Interesser. Der er dér vist Eksempel til Efterfølgelse, og dette forekommer det mig rigtigt at fremhæve.

I øvrigt skal jeg, som sagt, anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Dahlggaard, det radikale Venstres Ordfører, havde derefter Ordet:

Jeg vil udtrykke min Glæde over den Enighed, der er opnaaet mellem Regeringen og Tjenestemandorganisationerne angaaende de Forhold, som dette Lovforslag vedrører. Jeg tror, det er rigtigt, at Regeringen har gjort de Indrømmelser i Forhold til Kommissionens Betænkning, som den har gjort overfor Tjenestemændene, og det forekommer ogsaa mig, at det i høj Grad er Paaskønnelse værd, naar vi ser den Resignation og det Samfundssyn, som Tjenestemændene har udvist ved godvilligt at gaa med til de Beparelser, som dette Lovforslag er Udtryk for. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, blot sige, at vi fra vor Side kan tiltræde de Indrømmelser, som Regeringen har gjort overfor Tjenestemændene i Forhold til Kommissionens Betænkning. Særlig vil jeg udtale min Glæde over den

Forandring, der er sket ved den Bestemmelse, som er indsat i Lovforslagets § 8 om, at Lokomotivpersonale, der udfører Rangering, fremtidig skal oppebære Halvdelen af de gældende Kørepenge, sammenholdt med Bestemmelsen i Lovforslagets § 10 om, at indtil 1. Oktober 1922 skal det nuværende Personale ved dette Arbejde oppebære $\frac{3}{4}$ af Kørepengene. Den Bestemmelse, som dér er indført i Lovforslaget, er jo principielt i Overensstemmelse med den Mindretalsindstilling, som jeg gjorde i Sparekommissionen ud fra den Tankegang, at Rangertjenesten er en Tjeneste af særlig anstrengende Karakter, ud fra denne Opfattelse, at der kræves en vis Hensyntagen overfor dette Personale, og ud fra den Stilling, Rigsdagen tidligere har taget overfor Rangertjenesten. Som Tjenestetidsreglerne nu foreligger efter Kommissionens Gennemgang af dem, paaskønner vi i høj Grad, at Regeringen har kunnet give sin Tilslutning til dem i den Form, de nu har, og at den ikke har lyttet til dem, ogsaa indenfor Regeringens eget Parti, som ofte meget højroret paa Møder ude i Landet, i Pressen og ogsaa her i Rigsdagen har brudt Staven over Tjenestetidsreglerne af 1919, men at den høje Regering tværtimod har stillet sig paa disse Tjenestetidsreglers Grund, saaledes som den højtærede Finansminister udtalte det ved Fremsættelsen af Lovforslaget, hvor han sagde, at Hovedprincippet i Kommissionens Betænkning er, at man respekterer 8 Timers Arbejdsdagen, men saaledes, at man kræver fuldt effektivt Arbejde i de 8 Timer. Det er jo netop det Grundlag, der skabtes ved Tjenestetidsforordningen af 1919. Det er, hvad der ligger i Statsministeriets Ordre af 15. Januar 1919 til de forskellige Styrelsesgrene, hvor det siges af den daværende Regering, at den udtaler sin »Beredvillighed til for Told- og Trafiketatens Vedkommende allerede nu at søge gennemført en gradvis Opfyldelse af Centralorganisationernes Ønske om en Arbejdstid for Statens Tjenestemænd paa gennemsnitlig ikke over 8 Timer, saaledes at fornødne Afvigelser paa Grund af Arbejdets Beskaffenhed og særlige Forhold kan foretages ud fra de i nævnte Betænkning — der tales her om Statsbanekommissionens Betænkning af 25. Januar 1918 — »nævnte Synspunkter.« Det er endvidere det Grundlag, der senere skabtes, da denne Ordre førtes ud i Livet, hvor man gennemførte en Arbejdstid i Etablerne paa henholdsvis 8—9 og 10 Timer daglig eller 208, 234 og 260 Timer maanedlig, alt efter Arbejdets Intensitet. Naar Finansministeren udtaler, at der i Kommissionens betænkningen er fastslaaet 3 Tidsnormer, 208 Timer for fuldt effektivt Arbejde, 234 for mindre effektivt Arbejde og 260 Timer for det mindst effektive Ar-

bejde, er det de samme Normer, der hele Tiden har været gældende. Og naar Finansministeren i sin Fremsættelsestale sagde, at kun naar Arbejdet varede udover disse Normaltider, vilde der være at give Overarbejdspegne, er ogsaa det i Overensstemmelse med de Regler, der hidtil har været gældende. Maa jeg med Hensyn til disse Overarbejdspenge sige, at her er der et Omraade, hvor der vil blive sparet mange Penge i Henhold til den afgivne Kommissionsbetænkning. Men saaledes var det jo ogsaa forudsat i Statsministeriets Skrivelse af 15. Januar 1919, som jeg før citerede, hvor det hedder, at Regeringen »agter at søge Bevilling til midlertidig Indførelse af Overarbejdspenge til Tjenestemændene i den Overgangstid, som fremkommer, indtil et saa stort Antal nye Tjenestemænd er antaget og uddannet, at Overarbejdet i det væsentlige falder bort«. Man forudsatte altsaa den Gang, at naar Overgangstiden var til Ende, vilde Overarbejdet forsvinde og dermed ogsaa Overarbejdspengene. Det Tidspunkt er nu kommet, og jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg billiger hele det Princip, der er gennemført i Kommissionens Betænkning, og som iøvrigt har været krævet fra Tjenestemændenes Side, at det tilfældige Overarbejde, der stadig kan fremkomme, saa vidt muligt skal erstattes med anden Fritid. Vi paaskønner og anerkender derfor i høj Grad, at Regeringen har stillet sig paa det Grundlag, der skabtes ved Tjenestetidsreglerne af 1919, og jeg er overbevist om, at det er overordentlig lykkeligt, at den store Sparekommission har udført sit Arbejde paa dette Grundlag. Derved er det lykkedes i Fordragelighed og med god Villie at gennemgaa disse Regler og rette saadanne Skævheder, som altid vil vise sig ved Gennemførelsen af en saa stor Reform som den, der faktisk her er Tale om. Naar den højtærede Finansminister har opgivet de Besparelser, som man mener vil fremkomme paa Grundlag af denne Kommissionsbetænkning, til 14 Mill. Kr., maa jeg sige, at jeg har rigtignok mine store Tvivl i den Henseende. Og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han er i Stand til noget nærmere at specificere, hvordan disse 14 Mill. Kr. fremkommer. Ikke alene er Forholdet det, som der ogsaa blev gjort opmærksom paa af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, at der her i Virkeligheden er Tale om Penge, som vi allerede har haft Glæde af at spare paa andre Omraader, nemlig i Postspareudvalget og i Jernbanespareudvalget, og vi kan ikke blive ved at glæde os over de samme Millioner; men selv om vi vilde regne med, hvad disse Forslag her vil udgøre i Millioner uden Hensyn til, at vi tidligere har haft med disse Millioner at gøre, tror jeg dog ikke, vi kommer til det Beløb. Jeg vil altsaa spørge den højt-

ærede Finansminister, om han vil være i Stand til at specificere, hvorledes disse Beløb fremkommer, hvor meget der fremkommer ved Ændringer i Tjenestetiden, hvor meget ved Besparelser i Overarbejdspenge, hvor meget ved Besparelser i de særlige Ydelser, hvor meget ved de nye Regler om Flytegodtgørelse og hvor meget ved de nye Regler vedrørende Sygdom. — Jeg skal hermed tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Ministeren afsluttede Debatten med følgende Bemærkninger:

Jeg skal udtale min Glæde over den Modtagelse, Lovforslaget har fundet i dette høje Ting fra de forskellige Partiordføreres Side. Den svarer ganske nøjagtig til den Aand og Tone, der gik igennem mine Forhandlinger med Tjenestemandorganisationerne, og jeg kan, som sagt, kun glæde mig over, at en lignende Betragtningssmaade har fundet Udtryk fra samtlige Pariers Side i denne Sal.

Til det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen vil jeg sige, at de forskellige Forslag paa Finansloven jo som altid maatte stilles under Hensyn til de gældende Love, og dette Lovforslag var ikke gældende Lov den Gang. Men jeg venter, at det, det her nu, forhaabentlig om kort Tid, vil være gennemført, vil kunne finde Udtryk i forskellige Ændringer paa Finansloven.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at det, der her blev gennemført, var i nøje Overensstemmelse med Ordningen af 1919. Ja, det er jo, som man tager det. Det, der har været Programmet for Sparekommissionen, og det, der har været Regeringens Program, var Gennemførelsen af en effektiv 8 Timers Arbejdsdag. Jeg tror ikke, det med nogen Ret vil kunne siges, at en saadan Gennemførelse af den effektive 8 Timers Arbejdsdag har fundet Sted tidligere — ellers vilde heller ikke de betydelige Besparelser kunne fremkomme, som ogsaa det ærede Medlem indrømmede vil fremkomme ved dette Lovforslag. Det principielt vigtige i Lovforslaget er jo, at man saa klart og bestemt fastslaaer dette Princip; det, der blev kritiseret ved den tidligere Ordning var ikke saa meget Principet som den Maade, hvorpaa det var gennemført. Men jeg skal ikke uddybe dette for ikke at gøre noget Skaar i den Enighed, der ellers synes at være til Stede.

Hvad de Tal angaar, som jeg nævnte ved Lovforslagets Fremsættelse, er det jo klart, at de kun kunde bero paa et Skøn, saa meget mere, som de forskellige Forslag, her er stillet, maatte suppleres ved særlige Aftaler paa de særlige Omraader gennem Forhandlinger, der af Tra-

fikministeren er ført med de forskellige Trafik-etater. Jeg kan forøvrigt sige, at disse For-handlinger har ført til det Resultat, at der ogsaa dér er opnaaet Enighed med Hensyn til den nærmere Gennemførelse, og Enighed fuldstændig i Lovforslagets Aand. Tallet de 15 Mill. Kr. har jeg naturligvis ikke personligt kunnet udregne, lige saa lidt som jeg har Specifikation-er i saa Henseende — det *kunde* heller ikke have, forinden de nærmere Aftaler var slut-tet, og forinden det viser sig, hvorledes de føres ud i Livet. Men jeg har kunnet basere dette Tal paa den bedste Autoritet i den Art Sager, der findes, en Autoritet, som sikkert hver-ken det ærede Medlem Hr. Dahlgaard eller det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte vil underkende, nemlig Raadsformand Kofoed, der for det første er Formand for Lønningsraadet og dernæst har været Formand for Sparekommissionen, og som utvivlsomt — det tror jeg ikke vil blive benægtet fra nogen Side — er den Mand her i Landet, der har det bedste Overblik over dette Forhold og bedst vil være i Stand til at danne sig et saadant Skøn.

Jeg skal slutte med atter at takke for den Behandling, Lovforslaget har faaet. Jeg ser deri et Vidnesbyrd om, at det hurtigt vil blive gennemført.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

25 AARS JUBILÆUM

Den 1. December kan Lokomotivfører L. H. J. Hansen, Margretevej 4, St., Thisted, fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lokomotiv-mand.

FOREDRAG

Mandag den 21. ds. afholdes i City Selskabs-lokaler, Citygade 23, Kl. 7½ Em. pr. Foredrag af Hr. Folketingsmand, Statsrevisor Slengerik om:

»Hvorledes en Finanslov opbygges, samles og behandles.«

Efter Foredraget arrangeres en lille Dans.

Kun Medlemmer med Damer kan deltage. Hovedbestyrelsen.

FRA DET DAGLIGE LIV

Hr. Redaktør!

Kan jeg faa Plads for nogle Linier i Deres ærede Blad.

Sagen er den, at jeg i nogen Tid har gaaet og spekuleret paa, om den Handling, en Loko-motivmester i en Provinsby for nylig foretog sig, er lovlig eller ikke.

Men det er vel bedst, at jeg fortæller Histo-rien fra Begyndelsen. Der manglede ved Depo-tet nogle Oljesprøjter, altsaa paa Depotet, ikke paa Maskinerne, thi der findes ingen — og det er dog vel der, de skal være — og Depotforstan-deren, der daglig spejdede efter disse med sit Høgeblik og intet kunde se, fandt da paa en glimrende Ide: han lod samtlige Lokomotivfyr-bøderes Skabe brække op, — saa maatte Sprøj-terne da komme for Dagens Lys. — Altsaa, der gik Bud til Værksedet efter en Kleinsmed til at lukke Skabene op, og Manden kom; men grundet paa, at Skabslaasene var dirkefri, maatte man med Hammer og Mejsel brække Skabene op, og Resultatet var naturligvis, at Skabene blev brækket i Stykker. Om man fandt det, man søgte, melder Historien intet om, men Depotforstanderen opnaaede i hvert Fald at paaføre Statsbanerne en uforholdsmæssig stor Udgift — der helt kunne have været sparet.

Lokomotivmesteren siger maaske: skidt med hvad det koster, han skal ikke betale, og tillige havde han den Glæde at irritere det Personale, som det gik ud over.

Nu vil jeg gerne spørge, Hr. Redakør: »Er det lovligt at bryde ind i de Skabe, vi har faaet udleveret Nøgle til, hvor vi har vort Tøj hæn-gende, og hvor vi kan have Sager og Papirer, som vi ikke ønsker, alle skal stikke deres Næse i. Er det ikke en lidt kostbar Maade at gøre sig bemærket paa, og er det i Sparekommissionens Aand? — Hvem skal erstatte eventuelt bort-komne Sager, thi Skabene stod i flere Tilfælde aabne adskillige Dage.«

Det er ganske vist længere Syd paa, at man, naar man kommer ind hos Lokomotivmesteren, bliver mødt med et »Har De tørret Benene af!«, det kender vi ikke her, men paa alle de Omraa-der, hvor han kan komme til at spænde Ben for Lokomotivpersonalet, komme paa Tværs af os, da er han med.

Naa ja, der er jo »Høg over Høg«, og det kunde jo hænde, at det ikke altid blev os, det gik ud over.

Med Tak for Optagelsen
Deres ærbødige
Caspar Røgbrænder.

Vi vil anse den af Lokomotivmesteren anvendte Fremgangsmaade for ganske ulovlig og utilladelig, ikke mindst fordi den er ganske unødvendig. — Vi vil holde for, at det udleverede Skab maa betragtes som Privatejendom, indtil det igen afleveres, af hvilken Grund dem, det er gaaet ud over, bør klage over den paa-gældende. — Formentlig har denne Fremgangsmaade været meget dyr for Statsbanerne og staar sikkert ikke i Forhold til det manglende Værktøjs-Værdi. For saa vidt der mangler Sager i de opbrudte Skabe, bør man afkræve Depotforstanderen Godtgørelse herfor.

Red.

FANEINDVIELSE I TØNDER.

Den 22. Oktober afholdtes en Højtidsfest for Indvielse af en sønderjysk Fane. Bidragydere er Personalet syd for den gamle Grænse. Den smukke og højtidelige Fest blev afholdt i Tønder (Hotel Ton Halle). Der var mødt Deltagere fra alle Afdelinger. Fanen er blaa, og en ny R.-Maskine er indbroderet. Deltagerne samledes ved et indbydende Bord til en Fællesspisning. Af indbudte var mødt d'Hrr. Lillelund og Boyesen med Fruer samt tysk Maskinfører Keene.

Ved den højtidelige Handling talte Lillelund for Ordet »Enighed«, N. S. Christensen for Ordet »Kundskab«, Boyesen for Ordet »Hjælp«, og de Herrer slog de tre Søm i Fanen. Lokf. F. Knudsen, Sønderborg, modtog Fanen i bevægede Ord. Hr. Knudsen udtalte sig for dette værdifulde Banner, der var overgivet ham, og vi er forvisset om, at Knudsen vil holde Fanen højt i Ære.

En Tak til Faneudvalget for deres Arbejde, en Tak, fordi Udvalget klogt har forstaaet at vælge den rette Leverandør, thi Fanen er overordentlig smuk, ligesom den blaa Farve er den rette her ved Grænsen.

Og saa siger vi til dig, vor Fane, vær med os i Glæde, vær med os i Sorg, frem for alt: vær med os i vor Stræben overfor vore tyske Kolleger og Kammerater, at vi gensidig maa forstaa, at vi ingen national Politik har at bekæmpe, men at vort gensidige Arbejde skal være: »Enighed, Kundskab og Hjælp.«

Til tysk Maskinfører I, Keene: Tak, fordi, du kom.

Under Festen overrakte Værten i Hotel Ton Halle, Hr. Vietzke, Afdelingsformand Christensen en Sølvplade til Fanen. Denne smukke Gave blev modtaget med Glæde fordi Værten, som gammel Maskinarbejder, omfatter Lokomotivmændene med stor Interesse.

K. P. Kristiansen.

TAKSIGELSER

Min og mine Børns hjerteligste Tak for den Deltagelse og Opmærksomhed, der blev udvist ved vor kære Fader Lokomotivfører B. P. Mortensens Begravelse.

Kirstine Mortensen.

Alle mine Kolleger og Medansatte bedes modtage min hjerteligste Tak for den store Opmærksomhed og for den smukke Gave, som blev mig overrakt paa min Jubilæumsdag.

J. Knudsen, Roskilde.

PERSONALFORTEGNELSE

Herved indbydes til Subskription paa en fuldstændig Fortegnelse over

Statsbanernes Personale.

Fortegnelsen, der med Tilladelse af Generaldirektøren for Statsbanerne udarbejdes efter Generalsekretariatets Bøger, agtes udgivet snarest muligt, for saa vidt et tilstrækkeligt Antal tegner sig, og vil fremkomme i 2 Bind, nemlig:

Bind I omfattende bl. a.

1. Oversigt over Statsbanestyrelsens forskellige Organer.
2. Anciennitetslister over Statsbanernes maanedslønnede Tjenestemænd (excl. Bane- og Telegrafhaandværkere, Bane- og Telegrafnæstformænd, Vogn-, Maskin- og Magasinpassere, Depotarbejdere, Bane- og Telegrafarbejdere og Ledvogtere).
3. Et fuldstændig alfabetisk Navneregister.

Bind II:

(vil først blive udarbejdet senere).

Prisen bliver for Bind I hæftet i svært Omslag 3 Kr. 50 Øre.

Bestillingsseddel bedes indsendt til en af os undertegnede inden den 1. December d. A.

København i November 1921.

D. O. Høgsgaard.

J. Henriksen,

kst. Fuldmægtig,

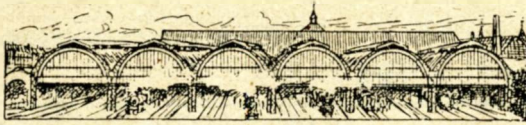
Traffikkontrolør,

Generalsekretariatet.

Generalsekretariatet.

Med et nogenlunde regelmæssigt Mellemrum udsendes der en Personalfortegnelse over Statsbanernes Personale, og for dem, som ønsker at holde sig a jour med Forhold, der hører her ind under, kan det absolut ikke siges at være for ofte. For at muliggøre Udgivelsen anbefaler vi vore Medlemmer snarest at indsende Bestillingsseddel.

Red.

RABATBILLETTER.

Paa Foreningens Kontor (mellem 12 og 4) kan vore Medlemmer erholde Billetter til Folke-teatret til følgende Rabatpriser:

	Ordin. Pris	Rabatpris
Orkesterloge 1. Rk.	Kr. 5.70	Kr. 4.75
— 2.—3. Rk.	» 5.10	» 3.90
Balk. 1. Rk. 1. Parketloge 2.—3. Rk. »	3.65	» 2.70
— 2. Rk. 2. — 2.—3. Rk. »	3.05	» 2.10
Parterre	» 2.45	» 1.70

Skat og Garderobe iberegnet

Til Zoologisk Have: (Ord. Pris 1 Kr.) Vore Medlemmer 65 Øre.

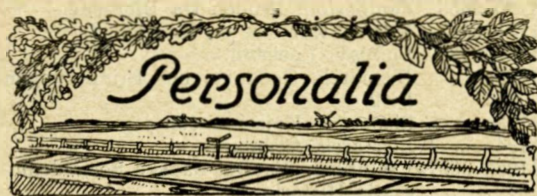
STATSBANEPERSONALETS BIBLIOTEKER.

Sjæll. Jyll.
Falst. Fyn

- 11172 9604 Kautsky, K. Kommunisme og Terrorisme.
11173 9589 Curwood. Den jagede Kvinde.
11174 Baudelaire. Syndens Blomster.
11175 9583 Beach, R. Nordenvindens Ondskab.
11176 9596 Gunnarsson, G. Ringen.
11177 8556 Steenstrup, Johs. Historieskrivningen i det 19' Aarhundrede.
11178a 9619 Rasmussen, Knud. Myter og Sagn fra Grønland.
11179 9598 Hyne, G. Thompsons Karriere.
11180 9590 Erichsen, Erich. Hjemme igen.
11181 9621 Raunkjær, J. Tropeskildringer fra vestindiske Øer.
11182 9635 Stevenson, R. L. Huset ved Stranden.
11183 9626 Steenstrup, Johs. Carl Jacobsen og hans Fader.
11184 9585 Buchholtz, Johs. Ravne og Duen.
11185 9622 Røde. Ove. I Krizens Vendetegn.
11186 9606 Knudsen, S. V. Spejdersport.
11187 9620 Ruch, B. Den eneste Pige i Verden.
11188 9603 Jørgensen, Johs. Danimarca.
11189ab 9584ab Brandes, G. Michelangelo. Buonarroti.

- 11190 9653 Pemberton. Bruden fra Bjergene.
11191 9663 Morris, Karriere og Kærlighed.
11192 9639 Barclay. Egoisten.
11193ab Bismarck. Gedanken und Erinnerungen 1—2.
11193c Bismarck. Kejsaren och jag.
11194 Bismarck. Grønland.
11195a 9657a Winblad, E. Det danske Socialdemokratis Historie.
11142a Hollweg, Bethmann. Betrachtungen zum Weltkrieg 1.
11196 9642 Bruun, Vidar. Et Sommereventyr.
11197 9153 Hjortø, Knud. Kærligheds Spind.
11198 8948 Bryde, H. Bettys Fejltagelse.
11199 9141 Barfoed, Aage. Madonnas Ansigt.
11200 9210 Michaelis, Sophus. Paa Havet. Skuespil.
11201 9223 Tandrup, Harald. Skæbnens Traade.
11202 9122 Jensen, Thit. Det evige mandige.
11203 9130 Ottosen, Martha. Agnete,
11204 9054 Ewald, Jesper. Birgittes unge Aar.
11205 9661 Conrad, J. Ad Østens Kongevej.
11206 9641 Bing, Bertel. Københavnske Presseforhold.
11207 Faenckel, Axel. Økonomiske Frigørelser.
11209 9649 Johansson, G. Eventyr-Arven.
11210 9660 Hueston. Præstegaardens General.
11211 9655 Webster. Den Rette.
11212 9654 Wyllarder. Kaptain Don Juan.
11213 9659 Petersen, Marie. Den fangne Sanger.
11214 9662 Jepsen, Edgar. Loudwater Mysteriet.
11215 9645 French, A. Bob og Tom.
11208 9664 Stevenson, B. E. Den forsvundne Brud.
11216 9647 Houmark, Chr. Sommerdans.
11218 9668 Leraux. Løsepengene.
11219 9656 Williamson. En proforma Ægtemand.
11220 9688 Locke, W. Lady Ednas Vildfarelse.
11221 9666 Birmingham. General John Began.
10056c »Litteraturen«. 1920—21.
11149b 589b Høffding, H. Den nyere Filosoffs Historie.
11222 9684 Glyn, E. Elisabeths Forlovelse.
11223 9694 Queux, W. Kong Inkognito.
11224 9667 Rowlands. Barbaras Lykke.
11225 9689 Michaelis, S. Dommeren.
11053b 9698 Nordens Aarvog 1921.
11195b 9657b Det danske Socialdemokratis Historie.
11226 Viller. Fyrstindens Livtjenere.
11227 Jepson, E. Kvindeliste.
11228 Merignel, P. Don Juan.
11229 Prahl, S. Franske Noveller.
11230 9677 Boek, Orla. Ædle Kvinder.
11231 Kyne. Under to Flag.
11232 9696 Stockley. Aprilsnarren.
11233 9699 Hansen, Olaf. Nyere dansk Lyrik.
11234 9700 Locke. Gøgleren.
11235 9683 Gjerløv, Chr. Baronesse Simili.
11236 9695 Segercranty. Dr. Benjamins Patienter
11237 9685 Henry, O. Haandbog for Friere.
11238 9680 Fredericks, A. Eenfranc-Stykket.
11239 9703 Delnot. Paa Spion-Jagt.
11240 9690 Moberley. Tyven.
11241 9701 Do. Testamentet.
11242 9702 Stern. Skæbnens Hjul.

Afsked:

Lokomotivfører N. C. Christensen, Fredericia, efter Ansøgning paa Grund af Alder med Pension fra 31. Decbr. 21 (Min. Afsk.).

Lokomotivfyrbøder H. L. Petersen, Herning,

paa Grund af Svagelighed med Pension fra 22. Febr. 22 og

Lokomotivfyrbøder C. Rasmussen, Aarhus H., under 5. Novb. 21.

Afgaaet ved Døden:

Lokomotivfører B. P. Mortensen, Aarhus H., den 27. Okt. 21.

H. J. HANSEN

Skrædermester

38, Sønder Boulevard 38.

Anbefaler sig til d'Hrr. Jernbanemænd

Telefon Vester 1574 y.

Leverandør til Varelatteriet.

Herrernes Magasin

Istedgade 64. Telf. Vester 220 x.
Største Udvalg i **Hatte, Huer og Manchetskjorter.**

5 pCt. til Jernbanefunktionærer.
Største Udvalg paa Vesterbro i alle Slags **Straahatte.**

Mejerl- og Smør-Forretningen
„Central“

Helgolandsgade 19. Tlf. Vest. 3770
Kvarterets bedste og billigste Udsalg af Smør, Æg og Margarine.

Skotøjsreparations Værkstedet
Borups Allé 24

anbefaler sig med 1 Klasses Arbejde til nedestaaende billige Priser: Herre Saaler og Hæle Kr. 8,75, Herre Saaler Kr. 7,00, Herre Flækker Kr. 1,75, Dame Saaler og Hæle Kr. 6,75, Dame Saaler Kr. 5,50, Dame Flækker Kr. 1,25.
For samvittighedsfuld Forarbejdning garanteres.
C. PETERSEN, Skomager.

AMAGER DAMPVASKERI

anbefaler sig med **Husholdningskask og Manchettlinned.**

Tøjet hentes og bringes over hele Byen.

L. HANSEN. Ørundsvej 11-13. — Telef. Amager 685-439.

Cigarforretningen Trafik, Reventlowsgade 20 Kj.

anbefaler sig med Cigarer, Tobakker, Vine og Papirvarer. Ærb. R. Svendsen.

HATTE
SKJORTER
SLIPS

MAGASIN OSBORNE

Jagtvej 57 — Telf. Taga 1809 x.
(ved Folkets Hus).

Egen Import
derfor billigst

Johannes Nielsen

Sd. Boulevard 59

fører altid det bedste i

Trikotage og Manufaktur

Autoriseret Leverandør

til Varelatteriet.

Telefon Vester 1175 v.

Tandlæge Frk. Sørensen
69, Istedgade 69.

Konsultation fra 10-7. Tlf. Vest. 905 x.

Ældre Tænder omsættes billigt, Plombering og Tandudtrækning. Moderate Priser. — Bedøvelse hver Dag Kl. 2.

Reparation udføres paa faa Timer.
Jernbanefunktionærer indrømmes 50 pCt.

BRILLIANTRINGE

GULDRE SMYKKER

BILLIGST I BYEN

1, Skoubogade 1,

:: KØBENHAVN. ::

Nærværende Nummer er afleveret
paa Avisposten den 17. November

Vesterbros Skotøjshus

15, Absalonsgade 15,

bør være Deres **FODTØJ**
Leverandør i

Forretningen grundlagt 1879.

Marie Petersens Eftn.

V. Sørensen.

Gl. Kongevej 150. Telef. Vest. 5056 y.

Børnekonfektion og

Baby-Udstyr.

Legetøjs-Jernbaner
i stort Udvalg

forefindes i

Basaren, Vesterbrogade 39,

HERREKLÆDER PAA AFBETALING

Smukt Udvalg i færdige Habitter og Overfrakker.

Maalarbejde udføres smukt og billigt.

Prima engl. Stoffer. Garanti for Pasning.

Herreskræderiet Valdemarsgade 49.

Telefon Vester 1692 x

A/3 LOUIS LILLIEQUIST

GARVERI & LÆDERUDSALG

NØRREBROGADE 187.

KØBENHAVN L. TELF. TAGA 444

Announce-Expedition:

K. Johansen, Sommerstedgade 22³, København B.

Træffes i Reglen daglig Kl. 1-2.

Telefon: Vester 4011.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Redaktion: Vesterbrogade 98 a², København B.

Tlf. Vester 2895 v. eller Vester 8113.

Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Ryg

CREMO
Tobak.

**Blaa Serges
Klædning
Kr. 132,00**

English House
Nørreport.

**SKOTØJSMAGASINET
„VALDEMAR“**
Vesterbrogade 85 :: (Grundl. 1878)
Sidste Nyheder af al Slags Fodtøj.
Leverandør til Forbrugsforeningen.
Reparationer udføres.

H. C. Hansen,
62, Vesterbrogade 62.

Trikotage- og Garnforretning.

Stort Udvalg.

Underbeklædning — Strømper — Sokker

J. Nielsen — Telefon 8631
Nørrebrogade Nr. 32 — København N.

Tapet og Rullegardiner
til Lagerpris

Salg direkte fra Lager,

Glas, Porcelæn og Køkkenudstyr.

FJELLANDER & LARSEN

Kontor og Prøvelager

Telf. Vest. 148 x. **Vesterbrogade 36, Bagbygningen.** Telf. Vest. 148 x.

Statsbanefunktionærer 10 pCt. Rabat.

SMØRFORRETNINGEN anbefaler **fineste lurmærket**
„GODTLAND“ SMØR - MARGARINE - PALMIN - ÆG
til billigste Dagspriser.
ISTEDGADE NR. 121 Prøv vort anerkendte krydrede Fedt

Største Udvalg i Lædervarer

Direkte Indkøb

Stort Udvalg i Konfirmations-Gaver

HANS SØRENSEN - Tlf. Nora 3189 - Falkoneralle 54

Tasker - Portemonæer - Kamme - Albums - Rygsække
Nodemapper - Alt i Rejse- og Skoleartikler.

Billige Priser. Ingen Konkurrence.

Vilh. Nygaards 1 Kl. Bageri og Konditori
Istedgade 64 - Tlf. 13286.

Café „Frø“, Hillerødgade 24, Telt. Taga 1127

1. Kl. Smørrebrød. — à la carte hele Dagen.

Nyt Billard. — Anbefales d'Hrr. Funktionærer.

M. A. PETERSEN (maugeaarig Tjener i Kædekælderen).

Personbanegaardens Marketenderi.
F. L. Viltoft.

anbefaler sig til det ærede Lokomotivpersonale.

Strikkeriet „Bøge“

ved **Aage Jensen** Dybbølsgade 41

Alt i Manufaktur, Trikotage, Dame-Lingeri

Statsbanefunktionærer 5 pCt. Rabat

A. Petersen, Vesterbrogade 75.

Telefon Vester 5973 y.

1. Kls Møbler til Værkstedspriser. Reparationer udføres.

C. F. Sørensens Bageri og Conditori

Telefon V. 6322 x. — **Oehlens-lægesgade 12.** — Telefon V. 6322 x.
Varerne bringes overalt.

TRÆSKOSTØVLER

brugte og nye forede med Sælhundeskind. Alle Reparationer af saavel
Træ- som Læderfodtøj udføres.

„Omnia“, Gasværksvej 37.

Cyklelageret, Istedgade 47, 2. Sal.

1. Klasses Cykler — Engelsk Model — Smaa Priser — Afbetaling indrømmes.
Fuld Garanti.

A/S Kjøbenhavns Mælkforsyning

Telefon 310—954.

anbefaler fra sine detail Vogne: pasteuriseret sød Mælk, Kærnemælk, Fløde, Eksportfløde, nykærnet Smør samt den af Lægerne anbefalede Tuberkelfri Børnemælk paa Flasker.

Istedgades Legetøjshus

(A. M. Thuneby)

66, Istedgade 66

Specialitet: Dukker og Dukkereparat.
Stort Udvalg i Legetøj — Billige Priser

Etablissementet

Telef. „Ny Ravnsborg“ Vst. 43
Vesterfælledvej 80—82. København

Ny Ravnsborg Cabaretten

„RAKETTEN“

hver Aften Kl 7³/₄. Billet Tlf. Vst. 4558

Forudbestilling fra Kl. 5.

Erb. I. C. Christoffersen.

VESTERBROS FRUGTLAGER ENGHAVE PLADS II.

Frugt og Grøntsager.

Tørrede Frugter samt Conserve.
Billigste Priser.

Køb hos en Fagmand.

1. Klasses Herre og Dameskræderi efter Maal. En fin blaa engelsk Serges Habit fra 100 Kr. Prima graamelerede Vinterfrakker fra 75 Kr. Pasning garanteres. Stof modtages til Forarbejdning. Bestillinger modtages fra Provinserne.
KREDIT INDRØMMES.

Adelgade 43, 1. Sal. København.

Hjalmar Hansen, 1 Kl. Kolonialforretning

(Fotoartikler)

Istedgade 32.

Specialitet: Java Mocca Kaffe.

Selskabslokalerne, Frederiksberg Allé II,

modtager Bestillinger paa Bryllupper — Konfirmationer — Baller.

20—100 Couverts. — 1. Kl.s Køkken.

Erbødigt J. M. HEDETOFT.

SMØRCENTRALEN

ISTEDGADE 31

Altid friske Varer i
Smør, Margarine, Æg, Fedt
Ost og Konserver.

Sofus Andersen

1. Kl.^s Bageri & Kon-
ditori. Hillerødgade 26
Tlf. Taga 547 v.

Istedhus Møbelmagasin

leverer Møbler
overalt i Dan-
mark paa sær-
deles favorable
Vilkaar

Garanti for Soliditet. — Monterede Værelser paa 1. Sal.

CHR. NIELSEN Telefon Vester 209
København

Enghaveplads 1 og 2 St. og
1. Sal

Køb Deres Fodtøj

i Istedgade 124. — Stort Lager af elegant og solidt
Herre-, Dame- og Børnefodtøj til billigste Priser.

P. Mathiesens Eftf.

MORTEN PEDERSEN,

Tlf. 89. Viktualiehandler. Tlf. 89.

VALBY LANGGADE 36.

P. Rasmussens

(fh. Luise E. Jensen)

Blomsterforretning

Istedgade 124

Telefon Vester 827

Alt i moderne Blomsterbinderi.

TH. ELLEBYE

NORREBROGADE 43.

Telefon Central 368—388.

Possement. Besætnings-Artikler.
Foerstoffer. Syartikler.

Husmødre

køb billigt i

Smørlageret

Co bjørnsensgade 20, e. G.

Fineste Vegetabil Margarine

Nr. 1. 89 Øre pr. 1/2 kg.

Fin Vegetal Margarine. Nr. 2.

84 Øre pr. 1/2 kg.

Fineste dansk lurmærket Smør
og nylagte friske Æg sælges
altid billigt fra Lager.

Aaben fra 9—4.

W. Schabraham

forh. mangeaarig Tilskærer hos
C. P. Lauritzen & Co.

1. Klasses Herre- og Dameskræderi

Telefon Vester 1165 v.

VESTERBROGADE 104.

Statsbanepersonalets

Brandforsikrings-Forening.

Ekspeditionskontor:

Vesterbrogade Nr. 26,

Telefon Nr. 6626.

Foreningen er oprettet 1891, har ca. 9000
Medlemmer, ejer ca. 63,300 Kr. og har i
Understøttelse uddelt ca. 66,500 Kr.

Lav Præmie.

Kulant Erstatning

Indmeldelser og Oplysninger

pr. Brev eller gennem Tillidsmændene,
der for Aarhus er:

Hr. Togfører L. P. Hansen, Hr. Maskinarb.
N. M. Nielsen, Hr. Magasinformand M.
Nielsen, Hr. Lokomotivfører J. J. Nis-
sen, Hr. Assistent, Hr. Overbanemst
Sølling og Hr. Fuldmægtig B. Bertelsen

Regnskabskontrollen, giver Oplysning
om alle Foreningen vedrørende Forhold.

SlagelseTalgsmelteri^As

Slagelse

Præmier jus og Talg.

A/s Det danske Mælkekompagni, København.